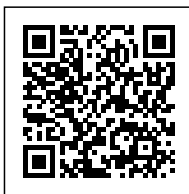

SỐNG ĐỘC CƯ

SỐNG ĐỘC CƯ

Tu hành mà ở nơi ồn náo thì rất khó gột rửa tâm mình, vì nơi đó rất nhiều pháp tác động vào sáu căn, khiến sáu căn luôn luôn phóng dật theo sáu trần. Cho nên, người tu hành cần phải tìm nơi vắng vẻ để gạn lọc tâm thì mới mong tâm mình thanh tịnh.

Trưởng lão Thích Thông Lạc

Trích: **Mười hai cửa vào đạo**

SỐNG ĐỘC CƯ

Sống một mình tức là một bí quyết thành công trong sự tu tập làm chủ sinh, già, bệnh, chết. Nhờ sống độc cư mà tâm mới lộ diện phóng niệm, khi niệm phóng ra là chúng ta tác ý tâm bất động thì niệm liền dừng lại, niệm này dừng lại thì sẽ có niệm khác khởi lên, và chúng ta cứ tiếp tục tác ý cho đến khi không còn niệm nào khởi ra thì con đường tu tập đã thành công. Cho nên, người xưa tu hành thường tìm chỗ thanh tịnh vắng vẻ như ở núi rừng. Chúng ta hãy nghe đức Phật dạy: *“Người há không nghe các bậc tiền bối Phạm Chí đều ở nơi núi rừng thanh vắng, cũng như Ta ngày nay, ưa ở chỗ vắng, chớ không phải như pháp của các ông, chỉ thích ở chỗ ồn náo, nói chuyện vô ích mất nhiều ngày tháng”*. (Trường A Hàm tập 1 trang 381)

Đúng vậy, tu hành mà ở nơi ồn náo thì rất khó gột rửa tâm mình, vì nơi đó rất nhiều pháp tác động vào sáu căn, khiến sáu căn luôn luôn phóng dật theo sáu trần. Cho nên, người tu hành cần phải tìm nơi vắng vẻ để gạn lọc tâm thì mới mong tâm mình thanh tịnh.

Trưởng lão Thích Thông Lạc

Trích: **Mười hai cửa vào đạo**